

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1082
van het repertorium

Nr. 755 P 2003
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN

met zetel op het Stadhuis aan

handelend als stedenbouwkundige overheid

eiser tot herstel

afwezig

tegen

zaakvoerder
geboren te op
ingeschreven te

thans wonende te

Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. en
door Mr. , beiden advocaat bij
de balie van

Beklaagd van:

te

A. meermaals, tussen 11 april 1995 en 23 juli 1998,

Kamers of enige andere ruimte verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op prostitutie, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren;

B.

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen gepleegd worden;

Bij inbreuk op artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de in verdenking gestelde als huurder en gebruiker die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
, met een (globale) oppervlakte van
120,45 m²,

eigendom van , geboren te
op , wonende te

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), de werken zoals beschreven in stuk 60,

- a) tussen 1 maart 1998 en 15 april 1998 te hebben laten uitvoeren
- b) van dan af tot 23 juli 1998 te hebben instandgehouden.

de feiten thans omschreven zijnde als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 146.1 ste lid 1° en 9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999;

overgeschreven te hypotheekkantoor
op 12.2.2003 onder nr.
Kosten 59,85 euro. De Hypotheekbewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan

A. ½ NE

B. ½ NE

C. 1/1 VG aan

uit hoofde van nalatenschap van ,
overleden te op en meer bepaald
ingevolge het feit dat het hem werd toebedeeld
luidens een akte van onverdeeldheid

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 8 mei 2003 door beklaagde tegen alle
beschikkingen

- op 9 mei 2003 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op 28 april 2003 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 4C, dewelke als volgt heeft beslist:

Verleent akte aan het College van Burgemeester en Schepenen van _____ van haar vrijwillige tussenkomst.

VEROORDEELT beklaagde voor het feit A:

tot hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR
en
tot een geldboete van 2.500 : $40,3399 \times 200 =$
12.394,67 EUR

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van VIJF jaar vanaf heden,

Ontzet beklaagde uit de rechten voorzien in artikel 31 van het strafwetboek voor een periode van VIJF JAAR.

voor het feit B:

tot een van geldboete 200 : $40,3399 \times 200 = 991,57$
EUR

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van tweemaal een bijdrage van 10 EUR, vermeerderd met 40 decimes en gebracht op 50 EUR per bijdrage.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 76,14 EUR, en tot een vergoeding van 25 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 12.394,67 EUR en op twee maanden voor de geldboete van 991,57 EUR.

Beveelt dat de plaats aan _____ in haar vorige staat wordt hersteld door herstel van de oorspronkelijke woonbestemming, binnen een termijn van ZES maanden te rekenen vanaf het in kracht van

gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 25,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. ;
en door mr. , beiden advocaat
bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat het College van Burgemeester en Schepenen, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, niet in persoon of bij advocaat is verschenen en dat de zaak te zijnen opzichte bij verstek behandeld werd;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging sub B dienen geactualiseerd te worden aan de huidige wetgeving; dat bijgevolg de tenlastelegging dient aangevuld te worden met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de beklaagde daarvan in kennis gesteld werd gelet op de voeging van de tekst van deze precisering aan het strafdossier bij kantschrift

van het Openbaar Ministerie van 29 juni 2005 en dat hij zich derhalve daarop heeft kunnen verdedigen, de feiten die ten grondslag liggen aan de strafvordering hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de schuld van de beklaagde aan het hem ten laste gelegde feit sub A bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat de vraag of de beklaagde nu al dan niet eigenaar is van de bewuste kamers of ruimten irrelevant is ter beoordeling van diens gebeurlijke schuld terwijl verder de mogelijke problemen die beklaagde (en zijn dochter) ondervonden hebben bij de aankoop van het pand aan eveneens

niet terzake dienend zijn nu immers genoegzaam blijkt dat de beklaagde in de geviseerde misdrijfperiode wetens en willens en in volle vrijheid vitrines verhuurde voor raamprostitutie; dat hij de inrichting van het pand trouwens behield en zelfs een ander naburig pand aan de Lange Winkelhaakstraat 22 beoogde te huren en begonnen was om dat (ook) in te richten voor prostitutie;

Dat de handelwijze van de beklaagde duidelijk aangeeft dat hij wist dat er abnormaal hoge inkomsten gegenereerd konden worden met dergelijke inrichtingen en dat hij die bewust beoogde;

Dat de verklaringen van de dames aan wie de vitrines ter beschikking gesteld werden en mede gelet op de dag- en nachtprijzen alsmede het shiftsysteem en de vaststellingen door de verbalisanten tijdens observaties duidelijk aangeven dat voor dergelijke relatief oude panden een abnormaal hoog huurbedrag kon gerealiseerd worden via die bijzondere systematiek van verhuur van kleine rudimentair ingerichte ruimten voor prostitutie waarbij beklaagde er zelfs een soort conciërge op na hield die, zelf aan lage huurprijs enkele ruimten betreffend, voor zijn rekening de volledige regeling van de inning en tijdelijke verhuringen beheerde;

Dat beklaagde ten onrechte aangeeft dat enkel met zijn beweerd netto winstcijfer (na aftrek van leninglast, taksen e.d.m.) mag rekening gehouden worden; dat beklaagde trouwens geen volwaardige

boekhouding met betrekking tot de terbeschikkingstelling voorlegt; dat de geschreven huurcontracten en dus ook de daarin aangehaalde vermeldingen dat de gehuurde ruimten als "woonst" mogen aangewend worden, de huurperiodes en huurprijzen, duidelijk niet aan de realiteit beantwoorden;

Overwegende dat de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten sub B en zoals geactualiseerd en wat betreft het onderdeel van de wederrechtelijke uitvoering - de onderverdeling sub Ba - bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat beklaagde niet ernstig kan beweren geen belangen te hebben gehad/beoogd in het pand nummer 1 nu zowel de mede-eigenaar als de installateur aangeven dat die inrichtingswerken geschieden in opdracht van de beklaagde; dat daaraan geen afbreuk wordt gedaan doordat het volgens beklaagde beoogde huurcontract op naam kwam van - hetwelk evenwel niet is ondertekend - nu deze dame juist de tussenpersoon was van de beklaagde bij het beheer van de prostitutiepanden en die trouwens ook aangaf dat het de beklaagde was die had besteld;

Dat beklaagde tevergeefs beweert dat de uitgevoerde werken niet vergunningsplichtig zijn; dat immers blijkt dat het bewuste pand sedert medio 1997 geen prostitutiepand meer was en de eigenaar het beoogde te verhuren als woonst zodat de beklaagde, toen hij het pand wenste te huren en de vastgestelde werken liet uitvoeren, duidelijk het pand en zeker het gelijkvloers een andere bestemming wenste te geven met name twee kamertjes voor prostituees; dat zodanige inrichtingswerken duidelijk een voorafgaande vergunning vereisten zodat de vraag of de diverse activiteiten die er deel van uitmaken en nodig zijn om die inrichtingen te realiseren, zoals daar zijn het plaatsen van nieuwe leidingen, toiletten, boilers enz. ... al dan niet en individueel bekeken op zich vergunningsplichtig zouden zijn, irrelevant is;

Overwegende dat het perceel waarop de geviseerde instandhouding - de onderverdeling sub Bb - van de wederrechtelijk uitgevoerde werken plaats vond, gelegen is in een woongebied en derhalve niet in

een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsanctie zoals voorzien in dat artikel niet geldt;

Overwegende dat de in hoofde van de beklaagde aangehouden en bewezen feiten omschreven sub A en Ba zoals geactualiseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden;

Overwegende dat te dezen de duur van de strafvervolgning de redelijke termijn niet overschrijdt; dat beklaagde tussen 16/11/2000 en 26/9/2002 was afgevoerd van ambtswege en blijkbaar niet te vinden zodat een verantwoording voorligt waarom het bevel tot dagvaarding om de zaak te behandelen voor de eerste rechter dateert van 11 december 2002 waarna de strafvervolgning verder een normaal verloop heeft gekend; dat er derhalve geen redenen zijn om bij toepassing van artikel 21 V.T.Sv. slechts een eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken;

Overwegende dat aan de beklaagde uit hoofde van voormelde vermengde en bewezen feiten sub A en Ba een hoofdgevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 1.000 : 40,3399 euro, met 1990 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op 4.957,87 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden wordt opgelegd;

Dat bij de bepaling van de strafmaat in hoofde van de beklaagde rekening gehouden werd met: de aard, de omvang en de bijzondere ernst van de feiten, het blijkbaar totale gebrek aan normbesef in hoofde van de beklaagde zonder enig gevoel van spijt, de vaststelling dat de beklaagde handelde uit louter winstbejag, de tijd verstreken tussen het plegen van de feiten en het thans tussengekomen arrest, wat een mildere straf rechtvaardigt;

Dat de omvang van de opgelegde geldboete aangepast is aan het aandeel van de beklaagde in het onrechtmatig beoogde geldgewin terwijl de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de opgelegde geldboete;

Overwegende dat beklaagde in de wettelijke voorwaarden verkeert om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen;

Dat het laatste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd en het dossier elementen bevat van aard om aan te nemen dat de beklaagde ondertussen een andere ingesteldheid heeft aangenomen ten opzichte van zijn maatschappelijke plichten en maatschappelijke beperkingen;

Dat, mede gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van de beklaagde en met het oog op het bevorderen van zijn reclassering, het aangewezen is met betrekking tot de feiten sub A en Ba aan beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele opgelegde gevangenisstraf te verlenen;

Dat dit uitstel de beklaagde er hopelijk zal toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; dat de duur van het uitstel dient bepaald op vijf jaar teneinde een maximaal preventieve werking te verkrijgen;

Overwegende dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is aangezien het pand blijkbaar in tussentijd omgevormd werd tot een woonst;

Overwegende dat overeenkomstig het artikel 382 van het Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 18 van de wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen, de schuldige dient veroordeeld tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek;

Dat krachtens dat vernieuwde artikel 382 van het Strafwetboek de ontzetting thans betrekking heeft op al de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek terwijl op het ogenblik van de feiten geen ontzetting kon uitgesproken worden van de rechten vermeld in artikel 31, 2° en 6° van het Strafwetboek;

Dat bij toepassing van het artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek de minst zware straf dient toegepast zijnde deze die bepaald was in het artikel 382 van het Strafwetboek voordat het gewijzigd werd door artikel 18 van de wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen;

Dat bijgevolg de ontzetting van de rechten dient beperkt tot deze zoals voorzien in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5° van het Strafwetboek en dit voor een termijn van vijf jaar;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek ten aanzien van het College van Burgemeester en Schepenen en voor het overige op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 31, 33, 38, 40, 65, 380, 380bis (oud), 382 (oud en nieuw) strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging sub B zoals voormeld (pagina 5);

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A en Ba;

Stelt vast dat met betrekking tot de feiten van de tenlastelegging sub Bb geen strafsanctie geldt en ontslaat beklaagde uit dien hoofde van rechtsvervolgning;

Neemt aan dat de in hoofde van de beklaagde aangehouden en bewezen feiten omschreven sub A en Ba zoals geactualiseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt de beklaagde voor de vermengde feiten sub A en Ba tot een gevangenisstraf van ÉÉN JAAR en een geldboete van 1.000 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 4.957,87 euro (VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO en ZEVENENTACHTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Verleent aan de beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele opgelegde gevangenisstraf voor een termijn van VIJF JAAR vanaf heden;

Ontzet de beklaagde uit de rechten van artikel 31.1°, 3°, 4°, 5° van het Strafwetboek voor een termijn van VIJF JAAR;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 152,87 euro, de kosten ondeelbaar verbonden aan de feiten waaraan de beklaagde schuldig is bevonden;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHT MAART TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier